

FIETSTOCHT MET EEN MISSIE

OP TWEE WIELEN NAAR Timboektoe

door LIES KOMBRINK

Timboektoe. Alleen de naam heeft voor Jeroen van Rijn (35) al een enorme aantrekkingskracht. Maar in plaats van een vliegticket naar de oude karavaanstad in de Malinese Sahara te boeken, pakte hij de fiets. Na vijf weken heeft hij zo'n 2100 zware kilometers in de benen. „In het Centraal Massief stierf ik bijna van de kou.”

Ik dacht, laat ik eens een fiets kopen. Toen ben ik niet meer afgestapt.

„Ik ben een beetje verdwaald, maar kan de lichtjes van de stad zien. Ver zal het dus niet meer zijn”, schreeuwde Van Rijn langs de kant van een drukke Franse snelweg in de telefoon. Het is pikkedonker en hij had al een uur eerder aan willen komen. Als we hem de volgende morgen in alle rust weer spreken, klinkt hij opgetogen. „Soms loopt de route iets anders dan verwacht. Dit was geen aangename weg voor fietsers, maar ik heb het gehaald”, aldus de avonturier vanuit een hotelkamer in het Zuid-Franse Avignon.

Op vrijdag twaalf november vertrok Van Rijn vanaf de Dam in Amsterdam. Zijn tweewieler volgehangen met bagage, dertienduizend kilometer voor de boeg. Een tocht die via Keulen en Aken dwars door Frankrijk voert, de Pyreneeën doorkruist en na een grote boog op het Iberisch schiereiland wordt voorgezet aan de overkant van de Straat van Gibraltar. Op het Afrikaanse continent wachten de niet ongevaarlijke zandvlaktes van Mauritanië en zal het droge woestijnzand zich tussen de spaken nestelen. Met de snikhete zon in de

• Jeroen van Rijn heeft al ruim 2100 kilometer op de teller staan, maar heeft nog een lange weg te gaan. Boven: de beroemde Djingerebermoskee in Timboektoe.

FOTO'S: JEROEN VAN RIJN, CORBIS

rug trapt Van Rijn door naar het straatarme Mali. „In juli hoop ik daar aan te komen, het land van mijn einddoel.”

Een prettig vakantie-reisje is anders. Van Rijn fietst dan ook niet alleen voor z'n plezier. Het is een tocht met een missie, eentje waarmee hij een brug wil slaan tussen christenen en moslims. „Ik verbaas me al enige tijd over de berichtgeving over moslims in de media. Er wordt vaak gesuggereerd dat ze niet thuis horen bij ons, terwijl de islam heel lang in Europa aanwezig is geweest. De islam en het christendom hebben veel overeenkomsten, maar die komen zelden aan het licht. Tijdens mijn reis wil ik wat van die historische achtergrond in beeld brengen. Op zoek gaan naar de oorsprong van religieuze

spanningen. Mijn route voert daarom langs plekken die belangrijk zijn geweest voor de ontwikkeling van godsdiensten.” Met als eindstation dus Timboektoe, een plaats die veel mensen zullen associëren met een onbereikbaar oord in Verwegistan, maar waar je toch echt naartoe kunt fietsen. „Het is in alle opzichten het tegenovergestelde van een moderne, westerse metropool als Amsterdam. De stad van de islamitische geleerdheid.” Eens in de twee weken schrijft Van Rijn zijn bevindingen op in de vorm van een brief aan Geert Wilders. „De islam is zijn speerpunt. Ik ben benieuwd hoe hij aankijkt tegen de geschiedenis die ik beschrijf.”

Reizen zit de geboren Zuid-Hollander in het bloed. Na zijn studie journalis-

tiëk trok hij als reisleader gedurende tien jaar de hele wereld over. Ooit fietste hij al eens 4100 kilometer van China naar Thailand. „Maar dat was een impuls, ik dacht, laat ik eens een fiets kopen. Toen ben ik niet meer afgestapt.”

Dit keer heeft Van Rijn zijn tocht nauwkeurig voorbereid. Toch was het wennen. „De tijd van het jaar zit niet mee. Het is koud. Dankzij de snijdende mistral op de Franse hoogvlakte ben ik bijna afgestorven. Maar na drie weken zit je in het ritme. Het gaat goed.”

Van Rijn zit niet dagelijks op de fiets, maar neemt regelmatig de tijd om te schrijven, te filmen en na te denken over de antwoorden die hij tijdens zijn reis hoopt te vinden. Al heeft hij voor dat laatste op de fiets ruim de tijd. „Zie maar eens een gesprek met een wildvreemde aan te knopen tijdens het fietsen. Dat gebeurt niet vaak.” Met de eenzaamheid kan de doorgewinterde reiziger goed omgaan. „Ik ben het gewend om van huis te zijn. Je bereidt je er op voor lange tijd alleen te zijn met je fiets.” En de komende feestdagen? „Geen idee. Ik houd wel van al die lichtjes. Zolang ik niet op een verlaten industrieterrein eindig, ben ik tevreden. Misschien rijd ik door naar Carcasonne, dat is een mooie stad.”

Goede doelen

Tijdens zijn fietstocht zamelt Van Rijn geld in voor verschillende duurzame landbouwprojecten die worden gedragen door de lokale bevolking. Meer hierover, en de verhalen, columns en filmpjes van Jeroen, zijn op de website www.timboektoers.nl te lezen en te zien.

Reageren op dit verhaal? Ga dan naar www.reiskrant.nl